

Letos bodo ponovno prijele za krampe mladinske brigade iz cele Jugoslavije

Program mladinskih delovnih akcij je zelo pester in širok

Program mladinskih akcij telesno-vzgojnih objektov in naprav pri naših solah in vaje zelo pester in širok. Od gradenj manjših športnih sedišč, pa do večjih objektov gospodarskega značaja (gradnje cest, načrtovanih vodovodnega omrežja in podobno), vse to je program občinskih in okrajskih organizacij Ljudske mladine. Na tisoče in tisoče mladine bo zopet s kramponom in lopato, z delom manifestiralo svoje prizadelenosti pomagati tam, kjer so potrebe največje.

Med največje akcije te vrste štejemo gradnjo ceste v Brkih na področju koprskoga okraja. To pa ne zaradi tega,

ker bo pri tej gradnji sodelovalo največ mladinske brigadirjev v treh izmenah, temveč predvsem zaradi velikega gospodarskega pomena tega objekta za celotno koprsko področje in tem v zvezi z celotno Primorje. Ta cesta bo v dolžini 15 km povezala do sedaj praktično odrezano področje Brkinov s svojim centrom - Koprskom, kakor tudi ostalimi predeloma republike. Poleg ceste pa bodo na tem področju gradili tudi letališče, ki bo spritovalo vse zvezd, pro-metni zvezd med Koprom in ostalimi kraji v notranjosti države pomembno važno gospodarsko značaj.

Tudi gorenjska mladina se pogumno lotila dela. Poleg manjših akcij pri urejevanju gozdnih poti na Jelovici, pri urejevanju parkov in raznih igrišč ter del pri razširjenju vodovodnega omrežja v Kranju, je gotovo najpomembnejša akcija pri dograditvi ceste Koprivnik-Gorjuse, Pribljanje Pokljuke in njenih bogatih gozdov lesni industriji Gorenjske gospodarsko utemeljuje to akcijo. Pa tudi smučarjenje in turizem prihaja prelepe smučarske in izletniške terene, ki bodo zaradi tega gotovo bolj obiskani. Več kot 600 mladine z Gorenjske bo sodelovalo samo na teh akcijah. Ljubljanci bodo poleg treh brigad, ki bodo sodelovali na delovnih akcijah v koprskem okraju, delati tudi doma, in sicer pri melioracijskih delih na Barju ter pri urejevanju gozdnih poti v Litiji. Tako bo kmetijstvo dobilo nove obdelovalne površine v neposredni bližini Ljubljane mladina pa bo s tem pridobila osnovna finančna sredstva, ki jih bo porabila za gradnjo mladinskega domova v Ljubljani. Trbovščinska mladina bo gradila vodovod Planina-Trbovščine, kar bo prispevalo k rešitvi že kritičnega vprašanja prekrške naračajočega prebivalstva z vodo. Prav tako bo nadaljevala z nadaljnjo gradnjo ceste na Zdole. Mariborčani bodo sodelovali pri gradnji vodovoda in regulaciji potoka v Radljah. Ptujčani pa pri pomembnih delih vodila luž v Australiju in Ameriko... Niso se zavedali, da je edino domača zemlja prav tako zraven sebe ne mimo. Zaraz se v daljavo in misli na sin v daljini Australiji, misli na tisoče Slovencev, ki so odšli v tujino, ker jim je bila domača zemlja prehrana v so roje odšla iskat sreco drugam, tja čež večno luž v Australiju velika zaslužila...

...Kako težko mi je...

Pozno jesensko sonce barva liste vinške trte, ki se vzpenja po latniku. Toplo je, čeprav se jesen že nabiha k koncu.

Kmet Jernač je pravkar stopil iz hiše. Oprtal si je kos in zakljal sinu:

«Kmalu pridi za meno, Jernač!»

Oprti na palico je počasi odšel proti vinogradu. Sonce je prijetno grel. Jernač je sedel na kamen in se zagnal tja dol na vinograde, na male kmečke hiše, posejane po bregu, na more, sunce in brezmeji, ki se je tesketalo pod svetlim skrovitom.

«Tu, tu so živeti naši predniki. Tu so obdelovali trdo, izkoristili zemljo, tu so v potu in trudu, s krvavimi žutimi na rokah tamuli krasico kamenje in si trdo služili kruhu. In sedaj? Naši ljudje morajo v tujino, ker tu, na njihovi lastni zemlji zavne na kruhu. Kaj bo z nam? Kaj bo z nam? Jernač je sklonil glavo. Iz oči so priderale solze in padle na zemljo. Izsušena prsi je lakomno vrtak vase pekoče starčkovke solze...»

Jernač je močno obrezoval trte. Zdaj pa, zato se je oziral okrog. Dolgo je gledal očeta, ki je kadil svojo pipi. Zdol se je, da si hoče vsako stvar vtisniti v spomin, da bi je nikdar več ne pozabil.

«Jernač, kaj ti je danes? Tako močno si, ga je ogovoril oče. Jernač je zmignil z ramen in nadaljeval s svojim delom.

Sonce je počasi začelo. Mirk je legal na zemljo. Jernač je vstal in reknil:

«Pojdina, Janez! Hladno je Mati bo v skrbih. Tiko sta stopala po cesti. Kamenje je skrapilo pod nogami in listi so šumeli v netru. Jernač je zaskrbljeno opazoval sin, ki je stopal zraven njega. Stutiš je, da ga nekaj teži, saj je bil ves popoldan tako močno in zeskrbljeno.

«Bo že povedal, kaj mu je, si je misil Jernač. Ko so prišli domov, je bila večerja že na mizi. Sedli so. Janez je uzel žlico v roko, a ni zanj juhe. Strelje je v steno, roke je krčevalo sisalka žlico.

Mati ga je zacudeno gledevala. Pognila je očet, če: «Kaj mu je? Oče ni odgovoril. Tudi on je gledal sinu.

Tedaj je Janez vstal in skoraj bruhnil je iz njega. «Oče, v Avstralijo počem! Jernač je prebledel. Slušil je, da bo nekaj takega, toda sedaj ga je resnica hudo prizadel.

«Sin, kaj si rekel? Sem mor prav silšil? V Avstralijo? Zakaj?»

Mati je bleda stala ob

strani, Komaj si je upala dlahi. S široko odprtimi očmi je strmela zdaj v si na ždaj v moža.

«Kaj naj tu počnem, je spet spregovoril Janez. Dela si, Slovence zatirajo. Tujci stopajo na naša mesta. Naj mar se daš posadem okrog hišnih oglov in gledam oblake in ptice, ki se podijo pod nebom?»

«Saj bi nama lahko pomagal na polju, je boječe rekla mati.

«Ah, Janez! Tisto bosta že sami zmogli. Jaz pa bom tam v Australiji veliko zaslužila...»

«Poskljal vama bom denarja... Potem bosta pršla za meno! — v Australijo!»

Jernač pa je zmajal z glavo. Ne, nikdar ne bo zapustil svoje zemlje.

«Kakor hočeteš je rezko odvrnil sin.

Vstali so od mize. Gospodar je vzel petrolejko in odšli so spati.

Zunaj je veter rahlo posibaval živocharne liste in jih pripravoval včemo pravljico o srčki in pestrju, o soncu in mladost...

«Pomlad je prišla v deželo. Listi vinške so se ozleneli. Češnjici cveti. Nageljni na oknih so izpostavili svoje popoke toplemu soncu. Opojen vonj pomladnih cvetov sili v izbo.

Prizni sedi Jernač. Z roko si podpira glavo in gleda tja čez more, tja preko obzora, tja daleč, daleč, kamor je odšel sin...

Misi, misi Jernač na svinu v tujini. Pred njim vstaja slika onega dne, ko je Janez odšel. Ladja je bila velika, ljudi mnogo. Janez je stopal s sklonjeno glavo. Poleg njega — mati, usognjena pod tezo skribi in ordnosti. Iz oči je je gledala neizmerna bolečina. Krčevito se je oklenila sina, ki je ta hotel stopeči na ladjo. Solze so vrele iz oči, solze dolgo pravcata tropsko cvetje.

Jernač se je stresel. V izbo je planila Jernacevka. V roki je držala pismo.

«Ne jezi se, da sem te na tak način spravljal v mojo hiso. Jaz sem Ali Mustafa in bi vedel, kaj je privedio tako midaga deci v to dolino.

Metki je gospod zelo ugajal in cutila je, da mu sme zaupati. Zato mu je povedala vse. tudi to, da je ona pravzaprav deklica.

ki so odvedli Metko na dvorišče, spremiščevalcev razjaha osla, je pokazal stuga-pot v hiši in kmalu je stala v lepo opremljeni sobi, v kateri je sedel v naslonjatu star gospod. Pozdravil je Metko z besedami:

«Glej, Janez nama je pisala! Stari si nataknate očala in razgrne pismo. Kaj piše sin?

«Oče, zakaj nisem postal Zukaj nisem postušal vasih opominov? Kako težko mi je tut...»

Več Jernač ne vidi. Pismo pololi zraven sebe ne mizo. Zaraz se v daljavo in misli na sin v daljini Australiji, misli na tisoče Slovencev, ki so odšli v tujino, ker jim je bila domača zemlja prehrana in so roje odšli iskat sreco drugam, tja čež večno luž v Australiju velika zaslužila...

«Tako govorijo vsi, ki se podijo pod nebom?»

«Saj bi nama lahko pomagal na polju, je boječe rekla mati.

«Ah, Janez! Tisto bosta že sami zmogli. Jaz pa bom tam v Australiji veliko zaslužila...»

«Poskljal vama bom denarja... Potem bosta pršla za meno! — v Australijo!»

Jernač pa je zmajal z glavo. Ne, nikdar ne bo zapustil svoje zemlje.

«Kakor hočeteš je rezko odvrnil sin.

Vstali so od mize. Gospodar je vzel petrolejko in odšli so spati.

Zunaj je veter rahlo posibaval živocharne liste in jih pripravoval včemo pravljico o srčki in pestrju, o soncu in mladost...

«Pomlad je prišla v deželo. Listi vinške so se ozleneli. Češnjici cveti. Nageljni na oknih so izpostavili svoje popoke toplemu soncu. Opojen vonj pomladnih cvetov sili v izbo.

Prizni sedi Jernač. Z roko si podpira glavo in gleda tja čez more, tja preko obzora, tja daleč, daleč, kamor je odšel sin...

Misi, misi Jernač na svinu v tujini. Pred njim vstaja slika onega dne, ko je Janez odšel. Ladja je bila velika, ljudi mnogo. Janez je stopal s sklonjeno glavo. Poleg njega — mati, usognjena pod tezo skribi in ordnosti. Iz oči je je gledala neizmerna bolečina. Krčevito se je oklenila sina, ki je ta hotel stopeči na ladjo. Solze so vrele iz oči, solze dolgo pravcata tropsko cvetje.

Jernač se je stresel. V izbo je planila Jernacevka. V roki je držala pismo.

Na vseh teh akcijah bo skupno sodelovalo približno 16.000 mladine iz vse Slovenije.

ISLANDIJA

Islandija je otok na skrajnem severu in leži ob samem Polarnem krogu, kjer vlada večni sneg. In vendar uspeva na Islandu že v zimski sezoni, kjer se zvezeri, zapusti svoje skrivalnice in gre na lov. Njegove ostre oči odlično vidijo celo v mraku. Risovi zajee v velike gozdne ptice.

Mladi risi so podobni mackom. Po celem dnevu preležejo v čakajo, da bi jim mama prinesla hrane. Ko kaj ulovi, mati brz priteče k ležišču in začne klčati mlade. Včasih je neprinosevno.

Na Islandu živijo v neprinosevni gozdovih. Podnevi ležijo v letošnjem letu s tem, da so bile izdane znamke, ki spominjajo na momente iz Matočeve življenja na Islandu.

IZLANDIJA

Islandija je otok na skrajnem severu in leži ob samem Polarnem krogu, kjer vlada večni sneg. In vendar uspeva na Islandu že v zimski sezoni, kjer se zvezeri, zapusti svoje skrivalnice in gre na lov. Njegove ostre oči odlično vidijo celo v mraku. Risovi zajee v velike gozdne ptice.

Preidno v Islandijo je došlo 1949. Po celem dnevu preležejo v čakajo, da bi jim mama prinesla hrane. Ko kaj ulovi, mati brz priteče k ležišču in začne klčati mlade. Včasih je neprinosevno.

Na Islandu živijo v neprinosevni gozdovih. Podnevi ležijo v letošnjem letu s tem, da so bile izdane znamke, ki spominjajo na momente iz Matočeve življenja na Islandu.

IZLANDIJA

Islandija je otok na skrajnem severu in leži ob samem Polarnem krogu, kjer vlada večni sneg. In vendar uspeva na Islandu že v zimski sezoni, kjer se zvezeri, zapusti svoje skrivalnice in gre na lov. Njegove ostre oči odlično vidijo celo v mraku. Risovi zajee v velike gozdne ptice.

Preidno v Islandijo je došlo 1949. Po celem dnevu preležejo v čakajo, da bi jim mama prinesla hrane. Ko kaj ulovi, mati brz priteče k ležišču in začne klčati mlade. Včasih je neprinosevno.

Na Islandu živijo v neprinosevni gozdovih. Podnevi ležijo v letošnjem letu s tem, da so bile izdane znamke, ki spominjajo na momente iz Matočeve življenja na Islandu.

IZLANDIJA

Islandija je otok na skrajnem severu in leži ob samem Polarnem krogu, kjer vlada večni sneg. In vendar uspeva na Islandu že v zimski sezoni, kjer se zvezeri, zapusti svoje skrivalnice in gre na lov. Njegove ostre oči odlično vidijo celo v mraku. Risovi zajee v velike gozdne ptice.

Preidno v Islandijo je došlo 1949. Po celem dnevu preležejo v čakajo, da bi jim mama prinesla hrane. Ko kaj ulovi, mati brz priteče k ležišču in začne klčati mlade. Včasih je neprinosevno.

Na Islandu živijo v neprinosevni gozdovih. Podnevi ležijo v letošnjem letu s tem, da so bile izdane znamke, ki spominjajo na momente iz Matočeve življenja na Islandu.

IZLANDIJA

Islandija je otok na skrajnem severu in leži ob samem Polarnem krogu, kjer vlada večni sneg. In vendar uspeva na Islandu že v zimski sezoni, kjer se zvezeri, zapusti svoje skrivalnice in gre na lov. Njegove ostre oči odlično vidijo celo v mraku. Risovi zajee v velike gozdne ptice.

Preidno v Islandijo je došlo 1949. Po celem dnevu preležejo v čakajo, da bi jim mama prinesla hrane. Ko kaj ulovi, mati brz priteče k ležišču in začne klčati mlade. Včasih je neprinosevno.

Učenci glasbene sole v Borstu

FILATELISTIČNE ZANIMIVOSTI

Velesejmi na znamkah

Ker smo v razdoblju Tržaškega velesejma, ogledali smo znamke nekaterih držav, ki so bile izdane z namenom, da propagirajo razne velesejme. Tudi naša jugoslovanska velesejma je izšla leta 1948 ob priliku zagrebškega velesejma. Pravzaprav smo tedaj dobili tri znamke na temo motornih vozil, ki jih je slikar skusil prikazati tedanje težnje jugoslovanske industrije in komercija. Leta 1950 je bila izdana ena znamka za velesejem, ki je bil počasno priznanih.

UČANKA
IN DOPOLNJEVANKI

Crke tri ima, ves je iz lesa;

